ВѢСТНИКЪ
ПЕРЕМЫСКОИ ЕПАРХІИ.

Рôкъ 1910. Выдано 28. Мая. Ч. VII.

Ч. 41.

Ч. 3218. Въ справѣ краєвого Товариства господарского „Сѣльскій Господаръ.“

Въ цѣлôмъ нашôмъ краю йде живый рухъ орґанізацийный пôдъ фѣрмою краєвого Товариства господарского „Сѣльскій Господаръ.“ У всѣхъ повѣтахъ завязанѝ вже Філій сего Товариства, на територіяхъ поодинокихъ Філій орґанізують ся кружки господарскѝ, а число членôвъ Товариства зросло въ кôлькохъ мѣсяцяхъ до небувалои у насъ высоты. Видно, що Товариство се своєю програмою и дѣяльностію вôдповѣдає живôй потребѣ нашого народа и длятого будитъ у него живый интересъ. Якъ супроти сего руху має заховати ся духовеньство, яке має оно займити становиско?

Вôдповѣдь на се пытанє мѣстить ся по части въ фактѣ, що въ першихъ загальныхъ зборахъ Товариства господарского по єго реорґанізаціи, яки вôдбули ся въ Стрыю, дня 23. вересня 1909 р. взяли чинну участь Єго Ексцеленція Митрополитъ и Мы та що всѣ три гр. к. Владики нашои провинціи суть почесными членами Товариства.

Та не лишь сей фактъ але и иншѝ чисто рѣчевѝ взгляды вказують ясно становиско духовеньства супротивъ сеи орґанізаціи.

Краєве Товариство господарске „Сѣльскій Господаръ“ єсть Товариствомъ чисто господарскимъ, далекимъ вôдъ всякои політики, вôдъ спорôвъ партійныхъ, такъ що дѣяльнôсть єго не може нарушувати або оскорблювати нѣчіихъ пересвѣдчень и поглядôвъ, оно посьвячене трудови надъ економічнымъ двигненємъ

народа, надъ пôднесенемъ господарского и социяльного положеня нашои верстви хлѣборобскои, цѣль его есть отже гуманна, пôдходяча пôдъ ідеалъ християньскои любови ближнього, а дотеперѣшна дѣяльпôсть Товариства есть вымовнымъ доказомъ, що не зôйде оно зъ дороги ведучои до сеи цѣли.

Все тое промовляе за тымъ щобы сьвященики громадно вступали въ се Товариство и брали живу участь въ его працяхъ. Участь та буде впрочôмъ зовсѣмъ природною появою, коли зважить ся, що всѣ майже сьвященики на сельскихъ и маломѣйскихъ парохіяхъ суть ужитковцями господарствъ грунтовыхъ и займають ся господаркою на тыхже, що ґрунта парохіяльнй яко господарства середнои величины дуже часто якъ разъ найкрасше надають ся до тыхъ господарскихъ улѣпшень, якй мае въ своей програмѣ Товариство господарске и що тымъ самымъ можуть господарства парохôвъ стати пôдъ многими взглядами взôрцевыми и вплывати на господарства парохіянъ. Зъ сей причины оказуесь вельми пожеланною и пожиточною участь и дѣяльнôсть духовеньства у всѣхъ стадіяхъ и степеняхъ орґанізаціи Товариства.

Центральный Зарядъ призначивъ сьвященикамъ поважне мѣсце такъ въ Головнôмъ Выдѣлѣ, якъ и въ секціяхъ.

Такожь въ зорґанізованыхъ доси філіяхъ бачимо всюди сьвященикôвъ у Выдѣлахъ філіяльныхъ, задачею священикôвъ буде отже взяти якъ найживѣйшу участь въ дѣяльности Філій, де они репрезентувати будуть якразъ сей елементъ практичный, котрый вносить въ кожду роботу житє и досьвѣдъ. Дѣяльности сьвященикôвъ въ централахъ філіяльныхъ не стоить ничь на перешкодѣ, противно всѣ взгляды промовляють за тымъ, щобъ нарôдъ бачивъ въ тыхъ огнискахъ, здвигненыхъ для охороны его найживотнѣйшихъ интересôвъ чинныхъ и дѣяльныхъ своихъ душпастырôвъ и бачивъ наглядно при кождôй нагодѣ результаты ихъ працѣ для его добра.

Найблизша однакъ и найкрасша задача сьвященика-душпастыра есть въ орґанізаціяхъ льокальныхъ въ кружкахъ господарскихъ, якй по мысли статута можутъ бути завязанй въ кождôй громадѣ, де лишь знайде ся охочихъ до сего десять членôвъ Товариства.

Ініциятива и провôдъ въ такихъ кружкахъ зъ природи рѣчи належать до сьвященика, якій стикаесь щоденно зъ своими парохіянами и знаючи якъ найлѣпше ихъ вôдносины и потребы господарскй, зможе найкрасше дати починъ до такои акціи яка вôдповѣдае мѣсцевымъ условямъ и дае выгляды на додатнй результаты и розвôй мѣсцевыхъ господарствъ.

Статутъ Товариства якъ и выдана нимъ інструкція подае и вказуе всесторонно конкретнй дороги и средства такои дѣяльности, якй стоятъ до выбору сьвященикови, яко орґанізаторови мѣсцевого Кружка господарского.

Теоретично дѣлати може вôнъ черезъ выклады зъ господарства, въ якихъ зужиткуе власный досьвѣдъ або вѣдомости набутй зъ фаховыхъ книжокъ и часо-

писей, не все для селяньства приступныхъ, практично мае вôнь широке поле дѣяльности закладаючи досьвѣднй поля, загородовй оборы. завязуючи спôлки для годôвлѣ и спôльнои продажи худобы, для закупна и спôльного ужиткованя машинъ и знарядôвъ господарскихъ, спроваджуючи для кружкôвъ и ихъ членôвъ насѣня и погноѣ въ мѣру того, якъ сеи або другои галузи дѣяльности господарскои вымагають мѣсцевй вѣдносины и потребы.

Жива, енерґічна и свѣдома дѣяльнôсть духовеньства и на тыхъ поляхъ дае можнôсть духовеньству осягнути вплывове становиско и важке слово въ цѣлôй тôй такъ дуже пожиточнôй орґанізаціи, пожадане рôвно въ интересѣ народа якъ и въ его власпôмъ.

Сею дорогою ишло и иде дальше католицке духовеньство захôдныхъ краѣвъ Австриѣ и тымъ оправдуе ся его могучій вплывъ въ дотичныхъ краяхъ на всѣхъ областяхъ публичного житя, тая дорога стае нынѣ и нашому духовеньству отворена.

Краеве Товариство господарске „Сѣльскій Господарь“ стало у насъ нынѣ фактычно головною орґанізациею господарскою рускои части краю и рускои хлѣборобскои людности и дае повну запоруку що можна и належитъ вôднести ся до него зъ довѣремъ, тожь есть рѣчею не лишь пожаданою, але и конечною, щобъ въ рядахъ его стануло все руске духовеньство, вѣрне своимъ традициямъ, яки кликали его все доси въ першй ряди въ кождôй добрôй чеснôй и для народа хосеннôй роботѣ.

Тожь Еписк. Ординаріятъ якъ найтеплѣйше поручае Всечесному духовеньству парохіяльному енерґично пôдперти многонадѣйну дѣяльнôсть краевого Товариства господарского „Сѣльскій Господарь“ для економичного добра нашого народа чимъ певно зеднае собѣ у него еще бôльшу повагу, любовъ, заслугу и вдячнôсть.

Справу сю належитъ всесторонно обговорити на найблизшôмъ Соборчику деканальнôмъ въ цѣли однодушного предпринятя вôдповѣднои акціи. Вѣсти о основаню мѣсцевыхъ Кружкôвъ господарскихъ въ поодинокихъ громадахъ, подôбно якъ о школахъ, читальняхъ, крамницяхъ, касахъ пожичковыхъ и т. п. належитъ подавати до епархіяльного шематизму почавши вôдъ р. 1911.

Вôдъ гр. кат. Еп. Ординаріята.

Перемышль, 16. Мая 1910.

Ч. 42.

Ч. 2943. Въ справѣ дотаціи дякôвъ.

Поручае ся Всеч. ОО. парохамъ и завѣдателямъ парохій предложити тутъ найдальше до 15. червня с. р. черезъ Уряды деканальнй точне справоздане на слѣдуючй пытаня:

1. Чи знаходили ся въ парохіи а) дякôвки, б) ґрунта и огороды призначенй для дякôвъ и въ якôмъ обємъ, забранй въ 1866 р. на фондъ школьный?

2. Яка була дотація для дякôвъ?

3. Яка єсть теперъ дотація дякôвъ въ готôвцѣ, натураліяхъ и даткахъ за церковнй требы?

Всеч. ОО. Настоятелѣ деканатôвъ маютъ припильнувати выконанє сего розпорядженя и предложити справозданя найдальше до 20. червня 1910.

Вôдъ гр. кат. Еп. Ординаріята.

Перемышль, 21. Мая 1910.

Ч. 43.

Ч. 8287. Въ справѣ иконостасôвъ и церковныхъ образôвъ.

Иконостасъ єсть книжкою, зъ котрои вѣрнй читають исторію обявленя Божого и найважнѣйшй правды вѣры. Образы церковнй будять въ чоловѣцѣ пôднеслй релиґійнй чувства, промовляють могучо до єго душѣ та спонукують єго до почести для св. осôбъ и подѣй тамъ представленыхъ. Таку цѣль мала св. Церковь коли на всходѣ по залагодженю спору иконоборцѣвъ приказала вôдъ IX. вѣка почавши умѣщати на решѣтчастôй стѣнѣ передъ олтаремъ образы.

Щобы однакъ образъ въ церквѣ выкликувавъ высокй почуваня, то вôнъ мусить бути естетичный, мусить представляти особу чи подѣю зъ артистичнымъ смакомъ, плѣнити та заняти зрѣтеля своєю красою, а кромѣ того мати стильовй прикметы релиґійного малярства, и нашого питомого, такъ красного а нами такъ любленого обряду. Особливо-жь иконостасъ, котрый такъ вымовно говорить до душѣ и черезъ змыслове спостереженє помагає ей вôдчути и выкликати взнеслй релиґійнй чувства, повиненъ вôдзначити ся артистичнымъ выкôнченємъ и признаками нашого обряду.

Многй церквы, построюючи иконостасы, дають собѣ накинути образы безъ артистичнои красы, чужй духови нашого церковного стилю и малярскои штуки. Того рода образы доставляють ся до насъ зъ заграницѣ посредствомъ пôдприємцѣвъ и товариствъ, котрй стоять въ звязи зъ доставцями такихъ мальовилъ, выконаныхъ людьми, не маючими понятя о нашôмъ обрядѣ, а часто и о релиґійнôмъ малярствѣ въ загалѣ, и импортують тй-же до нашихъ церковь. Они убивають штуку, бо дають мертвый бездушный шабльонъ разячій своєю одностайностію и своимъ несмакомъ; особенно не дають розвинути ся нашôй рôднôй штуцѣ релиґійного малярства.

Еп. Консисторія звертає проте увагу Всеч. духовеньства и П. Т. комітетôвъ парохіяльныхъ, щобы, замовляючи иконостасы, именно, де на се обставины позваляють, дорожшй, бачили на артистичне выконанє образôвъ и не заключали поспѣшно и легкодушно умовъ зъ пôдприємцями и посередниками не даючими певнои запоруки, що доставлена робота буде згôдна зъ естетикою и вôдповѣдаюча вымогамъ релігійного малярства та принятого у насъ стилю.

Належить не допускати до церкви тандитного ремесла, бо ту мѣсце красы и штуки.

Коли нарôдъ нашь въ многихъ мѣсцевостяхъ зъ похвальною готовостію жертвує свôй грôшь на приукрашенє церкви, то єсть рѣчею оо. парохôвъ сего гроша ужити на єи дѣйстне прикрашенє. Тымъс пособомъ церковь стане достойнымъ храмомъ Бога на земли.

О кождôмъ намѣренôмъ прикрашеню церкви новымъ иконостасомъ и новымъ помальованємъ належить напередъ повѣдомити Еп. Консисторію и передъ узысканымъ позволенємъ зъ вôдсы не вôльно жадныхъ умовъ въ тыхъ справахъ заключати.

Всеч. ОО. Деканы припильнують точного выповненя того розпорядженя.

Вôдъ гр. кат. Еп. Консисторіи.

Перемышль, 13. Мая 1910.

Ч. 44.

Ч. 3288. Щоденна Св. Літургія для школьнои молодежи въ часѣ вôдъ 1. мая до Ферій и вôдъ 1. вересня до 1. жовтня.

Школьно ординаріятскй комісарѣ деякихъ деканатôвъ донесли тутъ въ своихъ справозданяхъ зъ посѣщеня школъ, що многй оо. душпастырѣ яко катихиты не заховують обовязку вôдправлюваня щоденнои св. Літургіи для школьнои молодежи въ часѣ вôдъ 1. мая до ферій и 1. вересня до 1. жовтня.

Злишнымъ выдає ся пригадувати, що тая вельми спасенна и выховуюча, розпорядженями тутешными и законами школьными приписана практика могучо вплыває на молодй серця, оживляє у нихъ вѣру, зъєднує имъ безконечнй плоды св. безкровнои Жертвы та привязує ихъ до св. Церкви и свого обряду.

Епископскій Ординаріятъ вкладає проте на всѣхъ ОО. катихитôвъ, парохôвъ, взгл. сотрудникôвъ сей душпастырскій обовязокъ и поручає вôдправляти св. Літургію для школьнои молодежи въ высше наведенôмъ часѣ щоденно, коли тôлько мѣсцевй обставины на тоє позваляють.

ОО. Шкôльно-Ординаріятскй Комісаръ мають при нагодѣ посѣщень шкôлъ звертати бачну увагу на захованє сего приказу и въ своихъ справозданяхъ о єго выконуваню доносити.

Вôдъ гр. кат. Еп. Ординаріята.

Перемышль дня 13. Мая 1910.

Ч. 45.

Ч. 2090. Вôдозва о жертвы на будову мешканя для пароха въ Островѣ.

Урядъ парохіяльный въ Островѣ, деканата Ярославского просить о поновне оголошенє вôдозвы о жертвы на будову дому мешкального для пароха.

Потреба будовы помешканя въ Островѣ не тôлько вказана, але конечна. Будынокъ мешкальный знищеный грыбомъ зôставъ черезъ технічного урядника ц. к. Староства замкненый. Розписана передъ двома роками конкуренційна розправа выкликала переходъ на обрядъ латиньскій. Сею дорогою отже поставити помешканя не можливо. Оно мусить станути жертвами. Тому що на перше оголошенє такои вôдозвы вплынуко незвычайно мало, то Еп. Консисторія вôдзываєся отсимъ поновно до жертволюбивости Всч. Урядôвъ парохіяльныхъ и поодинокихъ осôбъ и поручає ихъ памяти скрутне положенє и безвыходнôсть пароха въ Островѣ, та заохочує ихъ, щобы, увзглядняючи сумнй мѣсцевй обставины, поспѣшили зъ жертвами на высше згадану цѣль.

Жертвы належитъ приєисати на руки Еп. Консисторіи.

Вôдъ гр. кат. Еп. Консисторіи.

Перемышль, дня 13. Мая 1910.

ХРОНИКА.

Ч. 2664. Всеч. о. Ильницкій Іоанъ, парохъ въ Доброгостовѣ, именованый орд. шк. комисаремъ до надзору науки религіи въ школахъ народныхъ деканата Дрогобыцкого, на мѣсце увôльненого на власне прошенє вôдъ тои довжности Всеч. о. Николая Ясеницкого.

Увôльненє вôдъ испыта конкурсового получили.

Ч. 3211. о. Паппъ Орестъ завѣдатель парохіи Селиска дек. Яворôвского.
„ 3416. „ Мекелита Петро парохъ въ Прусѣку.
„ 3310. „ Мельникъ Іоанъ парохъ въ Берегахъ.
„ 3441. „ Шумыло Михаилъ парохъ въ Стронятынѣ.

Вôдпустку для поратованя здоровя получили:

Ч. 2968. о. Кульчицкій Евгеній парохъ въ Терцѣ на 8 недѣль.
„ 3098. „ Дуткевичь Сімеонъ парохъ въ Грушовôй на 6 недѣль.
„ 3100. „ Круликовскій Іосифъ парохъ въ Долгомостискахъ на 4 недѣль.
„ 3111. „ Козаневичь Левъ парохъ въ Мѣстковичахъ на 3 мѣсяцѣ.
„ 3270. „ Ивасѣвка Алексей парохъ въ Дубнѣ на 4 недѣль.
„ 3389. „ Мерена Іоанъ парохъ въ Дошнѣ не 2 мѣсяцѣ.
„ 2952. „ Маляркевичь Алексей парохъ въ Никловичахъ на 2 мѣсяцѣ.
„ 3289. „ Когутъ Стефанъ сопомочникъ въ Валявѣ на 3 мѣсяцѣ.
„ 3362. „ Романовскій Василій парохъ въ Угновѣ на 4 недѣль.
„ 3470. „ Гнатишак Корнилій парохъ въ Угерцяхъ незабитовскихъ на 2 мѣсяцѣ.
„ 3525. „ Гамерскій Іосифъ парохъ въ Залужи на 4 недѣль.
„ 2570. „ Рынявецъ Володимиръ парохъ въ Белзѣ на 5 недѣль.
„ 3303. „ Жолкевскій Антоній парохъ въ Стоянцяхъ на 6 недѣль.
„ 3323. „ Добряньскій Кипріянъ парохъ въ Лежаховѣ на 4 недѣль.

Ч. 1611. Высоке ц. к. Намѣстництво розпорядженємъ зъ 2/3 1910 Ч. 274 продовжило дотацію зъ фонда рел. на дальшій оденъ рôмъ для сопомочника въ Дворцяхъ.

„ 1915. Тоє розпорядженємъ зъ 11/3 1910 Ч. 740 продовжило таку саму дотацію для сопомочника въ Дубнôмъ.

„ 1916. Тоє розпорядженємъ зъ 14/3 1910 Ч. 810 продовжило таку саму дотацію для сопомочника въ Рѣчицѣ.

„ 2273. Тоє розпорядженємъ зъ 24/3 1910 Ч. 1174 продовжило таку саму дотацію для сопомочника въ Яблôнцѣ нижной.

„ 2074. Тоє розпорядженємъ зъ 18/3 1910 Ч. 1607 продовжило таку саму дотацію для сопомочника въ Бутынахъ.

Ч. 2868. Тоє розпорядженємъ зъ д. 18/4 1910 Ч. 220 продовжило таку саму дотацію для сопомочника въ Стебнику.

„ 2983. Тоє розпорядженємъ зъ 20/4 1910 Ч. 985 продовжило таку саму дотацію для сопомочника въ Ляшкахъ мурованыхъ.

„ 2980. Тоє розпорядженємъ зъ 20/4 1910 Ч. 1924 продовжило таку саму дотацію для сопомочника въ Никловичахъ.

„ 2972. Тоє розпорядженємъ зъ дня 20/4 1910 Ч. 2060 продовжило таку саму дотацію для сопомочника въ Климкôвцѣ.

„ 3300. Тоє розпорядженємъ зъ 6/5 1910 Ч. 447 продовжило таку саму дотацію для сопомочника въ Жовтанцяхъ.

„ 3250. Тоє розпорядженємъ зъ 4/5 1910 Ч. 2240 продовжило таку саму дотацію для сопомочника въ Ульвôвку.

„ 3293. Тоє розпорядженємъ зъ 6/5 1910 Ч. 1599 продовжило таку саму дотацію для сопомочника въ Чирнôй.

„ 3606. Тоє розпорядженємъ зъ дня 17. Мая 1910 Ч. 1849 продовжило таку саму дотацію дия сопомочника въ Снѣтницѣ.

„ 3658. Тоє розпорядженємъ зъ дня 17 Мая 1910 Ч. 261 продовжило таку саму дотацію для сопомочника въ Бирчи.

„ 3607 Тоє розпорядженємъ зъ дня 17. Мая 1910 Ч. 2263 продовжило таку саму дотацію для сопомочника въ Сосницѣ

Вôдъ гр. кат. Еп. Консисторіи.

Перемышль, 26. Мая 1910.

† КОНСТАНТИНЪ,
Епископъ.

О. Іоанъ Стрыйскій,
Канцлерь.

Накладомъ гр. кат. Еп. Консисторіи въ Перемышли. Зъ печатнѣ Иосифа Стыфіого въ Перемышли 1910.